

Sygnatura akt I C 1090/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 12.05.2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jaromir Antoszewski

Protokolant: Mariola Olechno

po rozpoznaniu w dniu 12.05.2014 r. w Jeleniej Górze sprawy

z powództwa M. P.

przeciwko (...) S.A w S.

- o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A w S. na rzecz powoda M. P. kwotę 19.291,40 zł (dziewiętnaście tysięcy, dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych, czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 16.964,15 zł od dnia 24.04.2013 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 246 zł od dnia 22.05.2013 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 2081,25 zł od dnia 14.03.2014 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo w zakresie odsetek oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4068,24 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22.05.2014 r. powód M. P. , reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika , wystąpił o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwoty 16 964,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.04.2013 r. do dnia zapłaty , kwoty 246 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu , w tym kosztami zastępstwa adwokackiego .

W uzasadnieniu podniósł , iż w wyniku kolizji w dniu (...) roku uszkodzeniu uległ jego samochód m-ki A. (...) nr rej. (...) , przysługują mu świadczenia odszkodowawcze od pozwanego zakładu ubezpieczeń sprawcy szkody tj. (...) S.A. w S. ale przyznane na podstawie kosztorysu z dnia 22.03.2013r. odszkodowanie w kwocie 7251,11 zł uniemożliwia przeprowadzenie naprawy . Zaznaczył , że nie posiadając fachowej wiedzy zlecił niezależnemu rzeczoznawcy sporządzenie kalkulacji naprawy z dnia 28.03.2013r. w systemie A. , wg. której koszty naprawy pojazdu wynoszą 24 215,26 zł. Za kalkulację zapłacił 246 zł. W odpowiedzi na odwołanie powoda pozwany odmówił przyznania dalszego odszkodowania . Nadmienił , że z analizy kalkulacji wynika bezpodstawne obniżenie przez pozwanego stawek roboczogodziny prac blacharskich i lakierniczych , zaniżenie kosztów materiałów lakierniczych, zaniżenie cen części zamiennych i niewłaściwe określenie zakresu szkody. Przywołał art. 822 kc., 361 §2 kc., , art. 363 kc. oraz art. 13 ust.2 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych , Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych , ale też wymienione orzecznictwo Sądu Najwyższego, jako

uzasadniające roszczenie. Zaznaczył, że wartość przedmiotu sporu stanowi różnicę pomiędzy kwotą odpowiadającą wartości naprawy wg. opinii rzeczoznawcy powiększoną o kwotę 246 zł, a kwotą przyznaną przez pozwanego.

W odpowiedzi na pozew z dnia 31.07.2013 r. pozwany (...) S.A. w S., działając przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego .

W uzasadnieniu nie kwestionując wystąpienia szkody i swojej odpowiedzialności gwarancyjnej za sprawcę szkody , szeroko przedstawił dopuszczalność przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego przy zastosowaniu części zamiennych o symbolu (...) i części o porównywalnej jakości (...)przecząc stanowisku powoda o możliwości naprawy pojazdu wyłącznie przy użyciu części oryginalnych . Jako podstawę tej oceny przywołał znowelizowany art. 70 a ustawy prawo o ruchu drogowym oraz orzecznictwo Sądu Najwyższego – postanowienie z dnia 20.06.2012r. (sygn. akt III CZP 85/11) i § 2 pkt. 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.10.2010 r. w sprawie wyłączeń określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję. Sąd wywodził bezpodstawność żądania powoda przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego przy użyciu wyłącznie części oryginalnych.

Pismem z dnia 07.03.2014r. powód rozszerzył roszczenie o kwotę 2081,25 zł , żądając z tytułu odszkodowania za samą naprawę pojazdu sumy 19 045, 40 zł stosownie do wyceny biegłego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.03.2013 r. należący do M. P. samochód marki A. (...) nr rej. (...) uległ uszkodzeniu na skutek kolizji , której sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w S..

Koszt naprawy pojazdu wynosi 26 296,51 zł brutto przy zastosowaniu części oryginalnych, które gwarantują odtworzenie pierwotnej struktury pojazdu. Średnie stawki roboczogodziny prac naprawczych – blacharskich na terenie J. i okolic wyniosły 126 zł , a prac lakierniczych 136 zł.

(Dowód: opinia biegłego k. 58-75,
okoliczności bezsporne).

W wyniku sporządzonego w dniu 22.03.2013r. kosztorysu (...) S.A. w S. ustaliło wysokość odszkodowania za przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku na kwotę 7251,11 zł.

(Dowód : kosztorys k. 11-13,
okoliczności bezsporne).

W dniu 28.03.2013 r. sporządzono na prywatne zlecenie M. P. kalkulację naprawy jego pojazdu, zgodnie z którą koszt naprawy wynosił 24 215,26 zł. Na tej podstawie pismem z dnia 28.03.2013r. M. P. wezwał (...) S.A. w S. do zapłaty kwoty 24 215,26 zł tytułem odszkodowania oraz kwoty 246 zł tytułem faktury , którą zapłacił za wykonanie kalkulacji.

Zakład ubezpieczeń w odpowiedzi z dnia 24.04.2013r. informując o przyznaniu odszkodowania w kwocie 7251,11 zł wg. własnego kosztorysu stwierdził , że ewentualna dopłata może nastąpić po otrzymaniu faktur potwierdzających naprawę zgodnie z zatwierdzoną wyceną. Odmówił uznania roszczenia o zapłatę kwoty 246 zł jako wykraczającego poza ramy odpowiedzialności wynikające z art. 361 §1 kc. Kwota 7251,11 zł została wypłacona poszkodowanemu.

(Dowód: kalkulacja naprawy k. 14-21,
faktura vat k. 9,
pismo powoda k.8,

decyzja k.10,

okoliczności bezsporne).

Sąd zważył co następuje :

Zgodnie z art. 822 § 1 kc. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. § 2. stanowi : jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. W myśl art. 822 § 3. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia. § 4 : Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Na gruncie art. 805 kc. i art. 824¹ kc. świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Odszkodowanie ustalone winno być wg. reguł wynikających z art. 363 §1 i §2 kc. i ma na celu pełne wyrównanie poniesionej przez poszkodowanego straty, przywrócenie rzeczy do stanu używalności takiego jaki istniał przed wyrządzeniem szkody.

Bezspornymi w sprawie były ubezpieczenie OC sprawcy szkody w (...) S.A. w S., zakres uszkodzeń, odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego . Sporna pozostawała pomiędzy stronami wysokość szkody przede wszystkim na gruncie stosowanych części zamiennych .

W toku postępowania strony zgłosiły , a Sąd dopuścił dowody z dokumentów , oraz opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej.

W ocenie sądu powód wykazał zasadność swojego roszczenia tj. wysokość żądanego odszkodowania, za wyjątkiem terminu początkowego żądanych odsetek za zwłokę. Sąd dał tu wiarę opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej J. W.. Biegły powołując się na literaturę naukową za niedopuszczalne w niniejszej sprawie w ramach odszkodowania z tytułu odpowiedzialności cywilnej uznał stosowanie części alternatywnych . Zaznaczył , iż zakład ubezpieczeń mógłby ustalić sumę odszkodowania w oparciu o ceny części alternatywnych w sytuacji , gdy pojazd zawiera części oryginalne tylko wtedy , gdyby poszkodowany wyraził na to wyraźnie zgodę , rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28.01.2003 r. (poprzedzające to z dnia 08.10.2010 r.) w sprawie wyłączeń określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję nie może stanowić samodzielnej ani uzupełniającej podstawy prawnej do ustalania wysokości odszkodowań w oparciu o ceny części alternatywnych , a nadto zakład ubezpieczeń nie może uzależniać wypłaty odszkodowania od przedstawionej faktury lub rachunków za naprawę pojazdu. Biegły nadmienił , iż z przeprowadzonych oględzin wg. obecnego stanu pojazdu wynika że do jego naprawy użyto oryginalnych części zamiennych .

W świetle tych dowodów oraz braku podstaw do przyjęcia , że w pojeździe przed kolizją miały znajdować się części nieoryginalne , za przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku sąd uznał koszt jego naprawy przy użyciu oryginalnych , takich jak pierwotne , części. Na marginesie zauważyć można, iż przywoływana przez pozwanego definicja z art. 70 a prawa o ruchu drogowym , wprowadzona ustawą z dnia 10 października 2012 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2012.1448 , zm. Dz.U.2013.700) , nie odnosi się do kwestii odszkodowań cywilnych lecz regulacji technicznych dotyczących spełnienia wymogów dopuszczalności do ruchu pojazdów i korzystania z tych pojazdów w ruchu drogowym. Ponadto weszła ona w życie w dniu 22.06.2013r. tj. już po dacie zdarzenia. Przywoływane zaś postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20.06.2012r. (sygn. akt III CZP 85/11) stanowi o braku ograniczenia prawa poszkodowanego do żądania ustalenia odszkodowania z uwzględnieniem części oryginalnych w kontekście rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.10.2010 r. w sprawie

wyłączeń określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję.

Ustalając wartość szkody biegły zaznaczył, iż pozwany w swojej kalkulacji zastosował stawkę roboczogodziny w wysokości 50/50 zł, bezzasadnie potrącił materiały lakiernicze wg. powierzchni 67 % tj. o 33 % czyli uznał, że zakwalifikowane do wymiany elementy nadwozia można polakierować w dwóch trzecich oraz nie doliczył normaliów w ilości 2 % od cen części zamiennych. Koszt naprawy biegły określił na sumę 26 296,51 zł brutto, kierując się średnimi stawkami roboczogodziny prac naprawczych – blacharskich na terenie J. i okolic ustalonymi w wysokości 126 zł, a prac lakierniczych 136 zł. Przyjęte przez biegłego zakłady gwarantują prawidłowość wykonania naprawy na porównywalnym poziomie i dysponują stosownym wyposażeniem technicznym, w tym ramami kontrolno-pomiarowymi oraz kabinami lakierniczymi. Sąd uznał opinię biegłego za miarodajną. Została ona sporządzona przez bezstronny podmiot, jest rzeczowa i jasna. Strony przy tym jej nie kwestionowały.

Obowiązkiem powoda poszkodowanego w wyniku kolizji nie było wykazanie czy przedstawianie dokumentów potwierdzających koszt naprawy, zastosowanie do naprawy zamienników oryginalnych części, dla otrzymania odszkodowania z tytułu odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, odpowiadającego kosztom takiej naprawy. Poszkodowany – osoba nie posiadającej w tym kierunku specjalistycznych kompetencji, nie potrafił samodzielnie ocenić prawidłowości wyceny szkody ubezpieczyciela. Stąd, jak okazało się zasadnie, zlecił taką wycenę uprawnionemu podmiotowi, który sporządził stosowną kalkulację naprawy. Koszt tej kalkulacji zaliczyć należy do wysokości należnego odszkodowania w świetle ustalonego zaniżenia odszkodowania przez zakład ubezpieczeń.

W konsekwencji Sąd uznał, iż strona pozwana nie zrekompensowała doznanej szkody w pełnej kwocie, dlatego też roszczenie w kwocie odpowiadającej kosztom naprawy wynikającym z opinii biegłego, pomniejszonej o wypłacone już z tego tytułu odszkodowanie i powiększonej o poniesiony koszt prywatnej kalkulacji naprawy, ocenił jako uzasadnione i zasługujące na uwzględnienie.

W świetle powyższych okoliczności Sąd przyznał powodowi odszkodowanie w żądanej wysokości, która mieści się w granicach szkody wyliczonej przez biegłego, jako sumę różnicy między kwotą 26 296,51 zł wartości szkody w samym pojeździe a 7251,11 zł wypłaconego już odszkodowania (19 045,40 zł) oraz kwoty 246 zł. Stąd w pkt. 1. wyroku zasądzone od pozwanego na rzecz powoda kwotę 19 291,40 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 16 964,15 zł od dnia 24.04.2013r. tj. od daty odmowy przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym wypłaty tej części odszkodowania do dnia zapłaty, od kwoty 246 zł od dnia 22.05.2014r. (daty wytoczenia powództwa) żądanej przez powoda razem z kwotą 16 964,15 zł pismem z dnia 28.03.2013r. i od kwoty 2081,25 zł od dnia 14.03.2014r. tj. następnego po upływie 7-u dni od daty nadania pisma rozszerzającego powództwo – 06.03.2014r., stanowiącego tu też wezwanie do zapłaty), do dnia zapłaty (art. 481 §1 i §2 kc.). Powód nie wykazał zasadności wcześniejszego terminu odsetek na gruncie art. 455 kc. i art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zatem dalej idące powództwo w zakresie odsetek jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 §1 i 3 kpc. oraz art. 100 zd. 2 kpc. obciążając nimi w całości stronę pozwaną – przegrywającą proces, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na wskazane koszty składało się wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 2400 zł, opłata od pozwu (861 + 105 zł) i od pełnomocnictwa 17 zł oraz 685,24 zł połowy kosztów opinii biegłego poniesionych przez powoda (druga połowa tych kosztów poniesiona już została przez pozwanego w ramach wynagrodzenia biegłego (1370,49 zł), zapłaconego z zaliczek stron po połowie).